

внята сж са притуряле фантастически допжлнения и украшения, които сж имале за простата читающа масса поетическа прелѣсть. Повѣкогашъ тие сж биле измисленни религиозни умствования и символики, но нерѣдко тука е била дѣйствителна поезия, която са развивала въ периодътъ на религиозните увлечения. И едното и другото направление на апокрифете подпжлно са е прилѣпжло до народните понятия и въ оние страни, дѣто тие сж влазяле изъ своето пжрвобитно отечество. Не е за чудо, че тие сж имале успѣхъ и въ славянската писменность. Индексътъ нарича, напжимърь, слѣдующите книги: *Вопросы Иоанна Теолога къ Аврааму* (за сждбата на душите въ бжджщиятъ животъ); отъ сжщиятъ *Вопросы къ Господу*, за които ние говорихме по-горе; *Вопросы Вартоломея къ Богородициѣ* — за това, какъ е происхождало рождението на Христа; *Видѣние апостола Павла* — което е било извѣстно и въ западната срѣдневѣкова поезия; *Дѣтство Христово*; *Епистолія о недѣлѣ* — писмо, ужъ написано отъ Христа, за почитанието на недѣлята, което паднало отъ небето и което така сжщо е било извѣстно на западъ; *Хождение Богородицы по мукамъ* — твжрде поетически расказъ за посѣщението отъ богородица адътъ и нейната молитва за мжчимите грѣшници; *Прѣние дѣвола со Христомъ*; *О Соломонѣ и Китоврасѣ* и много други. Сичките тие произвѣдения още сжществувать и тѣхното происхождение трѣба да бжде отнесено въ древнѣятъ периодъ на южно-славянската писменность до 14-то столѣтие; въ това време тие, както са види, сж са преводиле отъ гржцки и преименова-